

Núm. de Protocol: 2000034/2018
Núm. de Rotlle: TSJA-0000036/2019

SENTÈNCIA 76-2019

PARTS:

Apel·lant: Sr. FRL
Representant: Ídem
Advocada: Sra. JOO

Apel·lat: GOVERN D'ANDORRA
Representant: Sra. IOM
Advocada: Sra. CRM

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA
Magistrats: Sr. Bernard PLAGNET
Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, dinou de juliol de dos mil dinou.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número 2000034/2018.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- El Sr. FRL va interposar demanda contra el GOVERN, en què impugnava l'acord adoptat el 12 de març de 2018, que va desestimar el recurs interposat contra una anterior resolució de la Secretaria d'Estat de Justícia i Interior de 30 de gener de 2018, en virtut de la qual s'havia denegat la regularització de l'autorització de residència i treball de l'agent.

La sentència de 30 de novembre de 2018 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles va desestimar la demanda formulada per la part agent i va declarar que la resolució impugnada era ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

2.- El Sr. FRL ha interposat recurs d'apel·lació contra l'esmentada sentència de la Batllia, en el qual es defensa que s'ha produït una errònia valoració de la prova practicada en les actuacions.

En aquest sentit, al·lega que:

a) S'ha produït una vulneració del principi *non bis in idem*, atès que la seva situació durant el període 2006-2013 ja va ser objecte d'un expedient anterior, en què s'havia acordat anul·lar la seva autorització de residència, però aquesta resolució va ser revocada pel Govern en virtut del recurs que va interposar l'interessat.

b) Durant el període 2013-2018, acredita la seva residència al Principat a través de les proves que ha aportat en la instància, que comprenen diverses declaracions de persones coneixedores de la seva situació i de veïns de la urbanització on resideix.

3.- La representació del Govern s'ha oposat al recurs i ha sol·licitat que es confirmi íntegrament la sentència apel·lada. Considera que s'ha valorat adequadament la prova practicada en les actuacions i que l'Administració ha de valorar si l'agent ha residit de forma permanent i efectiva durant tot el període de vigència de l'anterior autorització de residència, com diu l'article 53.1 de la Llei qualificada d'immigració.

4.- Un cop trameses les actuacions a aquesta Sala, s'ha designat el magistrat ponent i han quedat vistes les actuacions per a deliberar i decidir.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons els articles 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia i 160 de la Llei qualificada d'immigració.

Segon.- L'objecte d'aquest procés consisteix en determinar si resulta ajustada a dret la resolució administrativa que ha denegat la regularització de l'autorització de residència i treball del recurrent.

L'article 83 de la Llei qualificada d'immigració disposa que es denegarà aquesta regularització quan, entre d'altres motius, no es compleix qualsevol dels requisits i criteris de renovació de les autoritzacions d'immigració. En conseqüència, s'ha d'aplicar l'article 53.1 de la mateixa Llei qualificada, en la redacció aplicable, segons el qual:

“Per obtenir la renovació de qualsevol autorització d'immigració, la persona que n'és titular ha d'haver residit de forma permanent i efectiva al Principat d'Andorra a comptar de la data d'inici si es tracta d'una autorització inicial, o de la data de la darrera renovació en els altres casos...”.

Aquesta Sala ha declarat de manera reiterada que el fet de residir de forma permanent i efectiva a Andorra suposa que l'interessat hi tingui el centre dels seus interessos personals i professionals.

Com que l'acreditació d'aquesta residència permanent i efectiva és una qüestió de fet, la decisió que s'adopti sobre el particular ha de partir dels elements probatoris que consten en les actuacions. Aquesta Sala també ha reconegut reiteradament l'especial rellevància que tenen els informes elaborats pel Servei de Policia, en la mesura en que recullen els resultats de les investigacions dutes a terme sobre el terreny i, a més, se'ls ha de reconèixer l'objectivitat que deriva del fet de ser elaborats per funcionaris públics. Això no exclou, lògicament, que els interessats presentin les proves adequades per a desvirtuar el seu contingut.

Tercer.- En el cas que ara s'examina, la sentència apel·lada ha fet una valoració exhaustiva de les proves que consten en les actuacions, que aquesta Sala comparteix i fa seva íntegrament, sense que s'apreciïn raons que puguin donar lloc a substituir el criteri de la Batllia pel del recurrent.

En primer lloc, existeixen fins a tres informes de la Policia (folis 185 a 193 de les actuacions), en els quals es fa constar que, després de realitzar diverses comprovacions, aquestes van donar resultat negatiu quan a la residència a Andorra de l'interessat. En el primer d'ells, de 22 de novembre de 2011, es diu que el domicili que indica l'agent es trobava ocupat per una família de nacionalitat francesa, a la qual havia llogat l'immoble. En el segon,

de data 18 de desembre de 2012 que complementa l'anterior, es conclou que l'agent no vivia en un altre domicili que havia indicat el recurrent, on vivia sola la persona amb qui aquell manifestava conviure. Més recentment, el 20 de maig de 2017, l'agent de Policia constata que l'habitatge que invoca l'agent només està ocupat de forma esporàdica, i que la seva parella i els seus fills tampoc viuen a Andorra, i que els va ser anul·lada l'autorització de residència.

D'altra banda, com diu la sentència apel·lada, tampoc es justifiquen de forma suficient les despeses que serien habituals en el cas que l'agent tingués la seva residència habitual al Principat, conclusió que no queda desvirtuada en aquesta instància, encara que l'interessat addueixi que no realitza els pagaments amb targeta de crèdit, sinó en efectiu.

En darrer terme, també s'han de compartir les conclusions de la sentència de la Batllia sobre la insuficiència de les declaracions que aporta l'interessat, que no han estat ratificades ni s'acompanyen de còpia del document d'identitat de les persones que les haurien emès.

En definitiva, les proves aportades per l'agent no tenen una força de convicció que pugui desvirtuar les conclusions a què arriben els informes del Servei de Policia, tal com ha considerat la sentència apel·lada. En especial, no s'ha contradit el fet essencial de que no hi ha documents que acreditin la permanència de l'agent a Andorra durant els anys 2006 a 2013. D'altra banda, les declaracions dels seus veïns i coneguts que aporta el recurrent no han estat ratificades en el procés.

Aquest conjunt de circumstàncies porten a concloure que no ha quedat acreditada la residència permanent i efectiva del recurrent al Principat durant tota la vigència de l'autorització anterior, com exigeix l'article 53.1 de la Llei qualificada d'immigració.

Quart.- Quant a l'al·legació de l'agent de que no es pot examinar la seva situació durant els anys 2006 a 2013, ja que aquesta havia estat objecte d'un expedient anterior, s'ha de tenir en compte que l'article 53.1 de la Llei qualificada d'immigració exigeix, per obtenir la renovació (en aquest cas, la regularització) d'una autorització de residència, que s'acrediti la residència permanent i efectiva durant tot el període de vigència de l'autorització anterior, que en aquest cas es va perllongar del 27 de desembre de 2006 a igual data de 2016. En conseqüència, resulta ajustat a dret que l'enquesta de residència s'hagi referit a tot aquest període.

No es pot apreciar cap vulneració del principi *non bis in idem*, ja que la denegació de la regularització no té naturalesa sancionadora i, a més, el pronunciament de l'Administració, quan va deixar sense efecte l'anul·lació de l'autorització de residència anterior, no vincula aquest Tribunal. En qualsevol cas, com resulta de la prova acordada per aquesta Sala, la resolució governativa de 3 de gener de 2013 no conté una exposició detallada dels

motius en què es fonamenta, ni dels elements de prova que ha tingut en compte, de manera que no pot condicionar el contingut de la resolució posterior impugnada en aquest procés.

Per tot això, procedeix desestimar el recurs d'apel·lació de la part agent i confirmar en els seus propis termes la sentència impugnada.

Cinquè.- No s'aprecia una especial temeritat ni mala fe que justifiqui la imposició de les costes causades en aquesta instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa el Sr. FRL contra la sentència dictada el 30 de novembre de 2018 per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, que es confirma íntegrament.

Segon.- No efectuar un especial pronunciament sobre les costes causades en aquesta instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.